

1	2
do 1 kwietnia 1997 r.	— zgłaszanie kandydatów na członków walnego zgromadzenia do komisji okręgowych w celu zarejestrowania
do 7 kwietnia 1997 r.	— wyłożenie spisu osób uprawnionych
do 11 kwietnia 1997 r.	— podanie do wiadomości osób uprawnionych listy kandydatów w poszczególnych okręgach wyborczych
do godz. 24 ⁰⁰ 19 kwietnia 1997 r.	— dostarczenie spisu osób uprawnionych do głosowania komisji okręgowej lub komisji obwodowej
do godz. 24 ⁰⁰ 19 kwietnia 1997 r.	— przekazanie kart do głosowania komisjom obwodowym
godz. 8 ⁰⁰ —20 ⁰⁰ 20 kwietnia 1997 r.	— głosowanie

142

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 25 lutego 1997 r.

w sprawie przewozu przesyłek towarowych.

Na podstawie art. 56 ust. 1 i 2, art. 57 ust. 3 i art. 79 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 1995 r. Nr 119, poz. 575 i z 1997 r. Nr 23, poz. 117) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o prawie przewozowym, rozumie się przez to ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 1995 r. Nr 119, poz. 575 i z 1997 r. Nr 23, poz. 117).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o przewoźniku, rozumie się przez to przewoźnika uprawnionego do przewozu przesyłek towarowych, a także operatora przewoźników postępującego się podwykonawcami.

Rozdział 2

Tryb składania i przyjmowania zamówień na przewozy przesyłek towarowych oraz wyjątki od obowiązku składania zamówień

§ 2. 1. Zamówienie na przewóz przesyłek towarowych, zwanych dalej „przesyłkami”, złożone w innej formie niż pisemna wymaga pisemnego potwierdzenia, z wyjątkiem przewozów objętych wcześniejszymi umowami.

2. Jeżeli w zamówieniu, o którym mowa w ust. 1, brak określenia środka transportowego, przewoźnik ustala liczbę, rodzaj i wielkość środków niezbędnych

do wykonania przewozu stosownie do masy i właściwości przesyłki.

§ 3. W transporcie kolejowym zamówienie na przewóz przesyłki ładowanej przez nadawcę składa się tylko w trybie określonym w regulaminie przewoźnika.

§ 4. W transporcie samochodowym zamówienie na przewóz rzeczy o masie powyżej 100 ton należy składać na 10 dni, a w pozostałych wypadkach najpóźniej na 48 godzin przed zamierzonym nadaniem przesyłki do przewozu.

§ 5. W żegludze śródlądowej zamówienia na przewóz należy składać najpóźniej na 72 godziny przed zamierzonym nadaniem przesyłki.

§ 6. Przy przewozie wykonywanym przez przewoźnika postępującego się podwykonawcami (lub operatora przewoźników) zamówienie na przewóz składa się co najmniej na 10 dni przed zamierzonym nadaniem przesyłki.

§ 7. Nie jest wymagane złożenie zamówienia na przewóz, jeżeli przesyłka jest przyjmowana do przewozu w magazynie przewoźnika i ładowana przez niego do środka transportowego.

Rozdział 3

Zasady i sposób opłacania należności przewozowych

§ 8. 1. Należności powstałe w miejscu nadania oraz przewoźne opłaca nadawca przy nadaniu przesyłki do przewozu, z zastrzeżeniem ust. 3 i 5.

2. Należności powstałe w drodze przewozu przesyłki i w miejscu jej przeznaczenia opłaca odbiorca przed odbiorem przesyłki.

3. Nadawca może, za pisemną zgodą przewoźnika, przekazać opłacenie przewoźnego na odbiorcę lub inną osobę.

4. Nadawca przesyłki przewożonej w komunikacji międzynarodowej może, za zgodą przewoźnika, przekazać obowiązek opłacenia należności przewozowych na podmiot, za którego pośrednictwem realizuje eksport lub import, albo na operatora przewoźników.

5. Nadawca przekazujący opłacenie przewoźnego na odbiorcę lub inną osobę odpowiada wobec przewoźnika za to, że uzna on i zapłaci przekazaną należność. W wypadku odmowy zapłacenia, nadawca opłaca należności wraz z odsetkami.

§ 9. Strony umowy przewozu mogą zawierać umowy określające inne sposoby opłacania należności przewozowych, w tym również na podstawie okresowo wystawianych faktur na należności obliczone za ustalone okresy rozliczeniowe, z zastosowaniem planowych wpłat.

§ 10. Jeżeli należności przewozowe zostały ustalone i pobrane w wysokości niezgodnej z obowiązującą taryfą lub umową międzynarodową, różnice podlegają zwrotowi lub dopłacie.

Rozdział 4

Tryb sprawdzania przesyłki

§ 11. 1. Przesyłka może być sprawdzona przez przewoźnika w każdym czasie od przyjęcia jej do przewozu, aż do jej wydania.

2. Każdy fakt sprawdzenia przesyłki oraz jego wynik przewoźnik odnotowuje w liście przewozowym, a jeżeli sprawdzenie przesyłki lub jego wynik wymagają szczegółowego udokumentowania — przewoźnik sporządza ponadto protokół co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden zostaje u przewoźnika, a drugi dołącza się do listu przewozowego.

3. Wynik sprawdzenia zawarty w liście przewozowym oraz protokół powinien być poświadczony przez osoby uczestniczące w sprawdzeniu. Jeżeli nadawca zgłasza sprzeciw lub odmawia podpisania protokołu, zamieszcza się w nim zastrzeżenie lub podaje przyczynę odmowy.

4. W razie trudności w określeniu zawartości przesyłki, zawartość tę określa rzeczoznawca na miejscu lub na podstawie próbek pobranych z przesyłki.

Rozdział 5

Warunki rozporządzania przesyłką przez uprawnionego i postępowanie w razie przeszkód w przewozie lub wydaniu

§ 12. 1. Po zawarciu umowy przewozu nadawca lub odbiorca może rozporządzać przesyłką, składając przewoźnikowi oświadczenie:

1) o odstąpieniu od umowy przewozu, żądając wydania mu przesyłki w miejscu nadania, przed jej wystaniem z tego miejsca,

2) o zmianie umowy przewozu dotyczącej miejsca przeznaczenia lub odbiorcy przesyłki.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się na druku według wzoru ustalonego przez przewoźnika.

3. Treść oświadczenia dotyczącego zmiany umowy przewozu osoba uprawniona wpisuje do otrzymanego egzemplarza listu przewozowego.

4. Nadawca może złożyć oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w miejscu nadania, a odbiorca — w miejscu przeznaczenia przesyłki. Za zgodą przewoźnika oświadczenie dotyczące zmiany umowy przewozu może być złożone również w punkcie odprawy właściwym dla siedziby nadawcy lub odbiorcy.

§ 13. 1. Jeżeli w liście przewozowym brak wskazówek dotyczących sposobu postępowania z przesyłką na wypadek przeszkód w jej przewozie lub wydaniu i jeżeli zajdzie potrzeba ich udzielenia, przewoźnik zwraca się w możliwie pilnym trybie do nadawcy lub osoby przez niego wskazanej w liście przewozowym, a w razie zmiany umowy przewozu przez odbiorcę — do odbiorcy o udzielenie tych wskazówek.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, udzielają przewoźnikowi wskazówek w miejscu nadania, przeznaczenia lub zatrzymania przesyłki — przed upływem 24 godzin po otrzymaniu zawiadomienia o przeszkodzie.

3. W razie nieudzielenia wskazówek, przewoźnik może przesyłkę oddać na przechowanie lub, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 58 ust. 1 pkt 1, ust. 3 lub 4 prawa przewozowego, może przesyłkę zlikwidować.

Rozdział 6

Szczególne zabezpieczenie roszczeń przewoźnika oraz sposób takiego zabezpieczenia

§ 14. 1. Przewoźnik może żądać zabezpieczenia pieniężnego lub pisemnego swoich roszczeń wynikających z umowy przewozu, gdy:

1) prawo zastawu nie może być wykonywane ze względów społeczno-gospodarczych lub ze względu na zasady współżycia społecznego,

2) roszczenie wynika z umowy zawartej tylko przez oświadczenie zgodnej woli stron,

3) zaginął dokument uprawniający do rozporządzania przesyłką,

4) zachodzi wątpliwość, czy wartość przesyłki może zabezpieczyć roszczenie wynikające z umowy przewozu.

2. Zabezpieczenie pieniężne polega na złożeniu przewoźnikowi kwoty równej kwocie roszczenia, a jeżeli

li kwoty roszczenia nie można dokładnie ustalić — kwoty określonej szacunkowo przez przewoźnika.

3. Zabezpieczenie pisemne polega na złożeniu przewoźnikowi zobowiązania zapłacenia należności lub pokrycia wszelkich strat, jakie by przewoźnik poniósł, gdyby osoba odbierająca okazała się do tego nie uprawniona.

Rozdział 7

Szczegółowy tryb i sposób ustalania stanu przesyłki

§ 15. 1. Jeżeli przewoźnik w czasie przewozu spostrzeże ślady naruszenia przesyłki, plomb, zamknięcia środka transportowego lub pojemnika transportowego albo przypuszcza, że przesyłka doznała ubytku lub uszkodzenia, powinien niezwłocznie przystąpić do sprawdzenia przesyłki i ustalenia jej stanu.

2. W razie potwierdzenia spostrzeżenia lub przypuszczenia, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik obowiązany jest zawiadomić o podjętych czynnościach nadawcę i wezwać go do udziału w ustalaniu stanu przesyłki, określając termin tych ustaleń. Jeżeli odbiorca zmienił umowę przewozu lub stan przesyłki ma być ustalony w miejscu przeznaczenia, przewoźnik zawiadamia odbiorcę.

3. Nadawca lub odbiorca mogą upoważnić do udziału w ustaleniu stanu przesyłki inną osobę. Oświadczenia osoby upoważnionej są wiążące dla nadawcy lub odbiorcy.

4. Jeżeli nie jest możliwe zawiadomienie nadawcy lub odbiorcy albo zawiadomiony nie zgłosi się lub odmówi zgłoszenia w oznaczonym terminie, przewoźnik powinien ustalić stan przesyłki w obecności bezstronnych świadków.

§ 16. 1. Przewoźnik obowiązany jest możliwie dokładnie, z zachowaniem należytej staranności, ustalić rodzaj i rozmiary szkody, czas i miejsce jej stwierdzenia, ustalone lub przypuszczalne przyczyny i czas powstania szkody, jak również okoliczności towarzyszące czynnościom sprawdzenia przesyłki.

2. Podjęte i przeprowadzone czynności oraz rezultaty ustaleń powinny być szczegółowo przedstawione w protokole sporządzonym przez przewoźnika.

3. Na jedną przesyłkę sporządza się jeden protokół, który uzupełnia się w miarę potrzeby.

4. Jeżeli stan przesyłki ustala się po jej wydaniu, w protokole należy również ustalić datę i godzinę zgłoszenia żądania ustalenia tego stanu przez osobę uprawnioną, miejsce i warunki, w jakich znajdowała się przesyłka po odbiorze, okoliczności ujawnienia szkody, w razie potrzeby — stan pogody w czasie wyładowania i dowozu przesyłki do odbiorcy.

§ 17. Protokołu nie sporządza się w razie utraty przesyłki albo ubytku nie przewyższającego norm

ubytków ustalonych w obowiązujących przepisach lub zwyczajowo przyjętych. Utratę przesyłki lub dopuszczalny ubytek odnotowuje się w liście przewozowym.

Rozdział 8

Reklamacje i wezwania do zapłaty oraz tryb załatwiania reklamacji

§ 18. 1. Reklamacje wnosi się w formie pisemnej. Osoba fizyczna może wnieść reklamację ustnie do protokołu.

2. Do załatwienia reklamacji z tytułu umowy przewozu przesyłek właściwa jest jednostka organizacyjna, na której obszarze działania przyjęto przesyłkę do przewozu bądź wydano ją odbiorcy albo na której obszarze działania znajduje się miejsce przeznaczenia przesyłki.

3. Jeżeli reklamację doręczono jednostce organizacyjnej przewoźnika, niewłaściwej do jej załatwienia, jednostka ta niezwłocznie przekazuje reklamację jednostce właściwej. Pod względem terminu wniesienia reklamację traktuje się, jak gdyby była wniesiona do jednostki właściwej.

§ 19. 1. Reklamacja powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko (nazwę) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) i adres przewoźnika,
- 2) imię i nazwisko (nazwę i numer identyfikacyjny w systemie Regon) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) i adres reklamującego,
- 3) tytuł reklamacji z odpowiednim uzasadnieniem,
- 4) kwotę roszczenia oddzielnie dla każdego dokumentu przewozowego i pokwitowania,
- 5) określenie załączonych dokumentów,
- 6) nazwę banku i numer konta bankowego albo adres, na który przewoźnik powinien przekazać kwotę roszczenia,
- 7) podpis reklamującego.

2. Do reklamacji powinny być dołączone oryginały następujących dokumentów:

- 1) do reklamacji z tytułu umowy przewozu przesyłek towarowych — nadawca lub odbiorca dołącza list przewozowy, na którego podstawie odbywał się przewóz,
- 2) do reklamacji o zwrot kwot, na które przewoźnik wydał oddzielne pokwitowanie — dołącza się to pokwitowanie,
- 3) do reklamacji z tytułu ubytków lub uszkodzenia przesyłki — dołącza się ponadto kopię protokołu o stanie przesyłki, jeżeli został sporządzony i wydany,
- 4) do reklamacji z tytułu wyrządzenia szkody — dołącza się oprócz dokumentów, o których mowa w

pkt 1, dokument uzasadniający wysokość roszczenia odszkodowawczego,

5) do reklamacji o zwrot kwot opłat z tytułu pozostawania wagonów w dyspozycji klienta, zajęcia torów stacyjnych oraz przechowania rzeczy w wagonie (tj. z tytułów określonych w taryfie) oprócz dokumentów, o których mowa w pkt 2 lub 3 — kopię dokumentów dotyczących podstawienia i zabrania wagonów z punktów ładunkowych.

3. Jeżeli zaginął list przewozowy lub inny dokument uzasadniający roszczenie, reklamujący powinien o tym fakcie powiadomić w piśmie reklamacyjnym lub zgłosić go ustnie do protokołu. Jednocześnie należy dołączyć dowody stwierdzające zaginięcie dokumentu.

4. Jeżeli z reklamacją występuje inna osoba zamiast uprawnionej do reklamacji, dołącza się dokument przelewu praw albo pełnomocnictwo, w którym określono przedmiot reklamacji. Nie dotyczy to zakładu ubezpieczeń występującego z roszczeniem zwrotnym.

§ 20. 1. Gdy reklamację wniosła osoba nie uprawniona albo reklamacja nie odpowiada warunkom określonym w § 18 i 19, przewoźnik jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wniesienia reklamacji zażądać odpowiedniego jej poprawienia lub uzupełnienia w terminie 1 miesiąca od daty wystania takiego żądania, pod rygorem uznania reklamacji za nie wniesioną, o czym należy uprzedzić reklamującego.

2. W razie wniesienia reklamacji do jednostki niewłaściwej do jej załatwienia, 14-dniowy termin żądania poprawienia reklamacji liczy się od dnia otrzymania reklamacji przez jednostkę właściwą.

3. Jeżeli reklamacja zostanie poprawiona w terminie określonym w ust. 1, trzymiesięczny termin przewidziany dla załatwienia reklamacji przez przewoźnika liczy się od dnia jej otrzymania przez przewoźnika.

§ 21. 1. O wyniku załatwienia reklamacji przewoźnik zawiadamia reklamującego, podając:

- 1) w razie uznania roszczenia — uznaną kwotę, termin i sposób przekazania należności,
- 2) w razie całkowitego lub częściowego nieuznania roszczenia — podstawę prawną decyzji, wraz z uzasadnieniem.

2. Przewoźnik zwraca reklamującemu dokumenty przewozowe, zatrzymując kopie dokumentów, na których podstawie uznał roszczenie.

§ 22. 1. Wezwanie do zapłaty, z jakim przewoźnik występuje do zobowiązanego, sporządza się na piśmie.

2. W wezwaniu do zapłaty przewoźnik podaje kwotę i tytuł roszczenia, wraz z uzasadnieniem, terminem i sposobem zapłaty, dołączając odpowiednie dokumenty.

§ 23. Przepisy rozdziału 8 stosuje się odpowiednio do reklamacji z tytułu przewozu przesyłek bagażo-

wych, z tym że do reklamacji dołącza się kwit bagażowy lub — w razie jego braku — odpowiedni dokument zastępczy wydany przez przewoźnika.

Rozdział 9

Przesyłki wymagające dozoru przez klienta w czasie przewozu koleją oraz szczególne warunki takiego przewozu

§ 24. 1. Nadawca (klient) obowiązany jest zapewnić w czasie przewozu dozór następujących przesyłek:

- 1) żywych zwierząt,
- 2) roślin,
- 3) rzeczy wymagających szczególnych warunków termicznych,
- 4) używanych przedmiotów gospodarstwa domowego,
- 5) taboru kolejowego toczącego się na własnych kołach,
- 6) wagonów z agregatem chłodniczym lub wagonów basenów,
- 7) materiałów wybuchowych i przedmiotów wypełnionych materiałami wybuchowymi,
- 8) ciągników i samochodów, chyba że strony umowy przewozu postanowiły inaczej.

2. W umowie przewozu nadawca może wyznaczyć dozorcę innych przesyłek niż określone w ust. 1.

3. Do dozoru przesyłki wyznacza się nie więcej niż jednego dozorcę na jeden wagon i nie mniej niż jednego dozorcę na trzy wagony. Dla przesyłki wymagającej określonych warunków termicznych nadawca może w uzgodnieniu z koleją wyznaczyć dwóch dozorców na jeden wagon.

§ 25. 1. O wyznaczeniu dozorcę nadawca zamieszcza w liście przewozowym odpowiednie oświadczenie, w którym określa w szczególności nazwisko i imię dozorcę oraz numer i serię jego dowodu osobistego.

2. Dozorca w czasie wykonywania dozoru może przebywać w wagonie wraz z przesyłką bądź w oddzielnym wagonie towarowym lub osobowym przydzielonym przez koleją, stosownie do żądania nadawcy.

§ 26. 1. Kolej wydaje dozorcę poświadczenie uprawniające do wstępu na teren kolejowy oraz do dozoru wagonu. Wykaz stałych i ruchomych urządzeń wagonowych, poświadczony przez dozorcę, dołącza się do listu przewozowego.

2. Dozorca przesyłki jest obowiązany stosować się do szczególnych wskazówek kolei.

§ 27. Kolej przejmuje dozór nad przesyłką, jeżeli z grupy wagonów dozorowanych przez jednego dozorcę wyłączono wagon lub jeżeli dozorca z innych przyczyn nie może sprawować dozoru. Przed przejściem

dozoru przez kolej ustala się protokolarnie stan przesyłki lub jej części i wagonu, do którego jest załadowana.

Rozdział 10

Warunki przewozu koleją rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę mogą powodować trudności transportowe

§ 28. 1. Rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę mogą powodować trudności w przewozie koleją, przewozi się na warunkach określonych w niniejszym rozdziale jako przesyłki nadzwyczajne.

2. Przesyłkę nadzwyczajną stanowią w szczególności:

1) rzeczy:

- a) przekraczające określoną skrajnię ładunkową lub załadowane z przekroczeniem tej skrajni,
- b) wymagające specjalistycznego taboru, urządzeń zabezpieczenia bądź organizacji przewozu ze względu na położenie środka ciężkości lub inne przyczyny związane z bezpieczeństwem przewozu,
- c) wymagające przewozu w wagonach z zagłębioną podłogą,
- d) o masie jednej sztuki ponad 60 ton,
- e) powodujące obciążenie na oś wagonu lub metr bieżący toru większe od dopuszczalnego choćby w części drogi przewozu,
- f) wymagające załadowania co najmniej na dwa wagony z ławami pokrętnymi, nie połączone ze sobą sprzęgami wagonowymi lub wagonem pośrednim,

2) szyny, pręty stalowe do zbrojenia betonu oraz żelazo giętkie o długości ponad 36 m, ładowane co najmniej na dwa wagony bez ław pokrętnych,

3) tabor kolejowy toczący się na własnych kołach, nie oznaczony znakami RIV, RIC lub MC,

4) specjalistyczny tabor kolejowy toczący się na własnych kołach, np. dźwigi, maszyny torowe i drogowe,

5) wagony z kołami o średnicy mniejszej niż 840 mm, w tym również oznaczone znakami RIV, RIC, MC,

6) tabor kolei o prześwicie toru 1524 mm o skrajni 0-WM i 1-WM.

3. Przewóz przesyłek nadzwyczajnych jest realizowany z uwzględnieniem wymagań bezpieczeństwa ruchu, właściwości rzeczy i możliwości eksploatacyjnych.

§ 29. 1. Kolej przyjmuje do przewozu przesyłki nadzwyczajne w miarę możliwości technicznych i eksploatacyjnych.

2. Kolej może uzależnić przyjęcie do przewozu przesyłki nadzwyczajnej od opłacenia przewoźnego przez nadawcę przy nadaniu przesyłki.

§ 30. 1. Nadawca zawiadamia kolej o zamiarze przewozu przesyłki nadzwyczajnej co najmniej na 30 dni, a w komunikacji międzynarodowej — co najmniej na 60 dni przed zamierzonym terminem nadania.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, nadawca określa dane niezbędne do zorganizowania przewozu przesyłki nadzwyczajnej. Na żądanie kolei nadawca dostarcza odpowiednią dokumentację techniczną.

3. Kolej, wyrażając zgodę na przewóz przesyłki nadzwyczajnej, określa możliwości i warunki przewozu. Zgoda na przewóz przesyłki nadzwyczajnej ważna jest w okresie trzech miesięcy.

4. Termin ważności decyzji o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 3, biegnie:

- 1) w komunikacji krajowej — od dnia przekazania decyzji nadawcy,
- 2) w komunikacji międzynarodowej — od dnia wyrażenia zgody przez zarząd kolei uczestniczący w przewozie jako pierwszy.

§ 31. 1. Nadawca składa zamówienie na wagony do przewozu przesyłki nadzwyczajnej na stacji nadania w ogólnie obowiązujących terminach.

2. Nadawca ładuje przesyłkę zgodnie z warunkami ustalonymi przez kolej.

§ 32. 1. Przed przyjęciem do przewozu przesyłki nadzwyczajnej kolej sprawdza w obecności nadawcy spełnienie przez niego warunków określonych w zgodzie na przewóz, a w szczególności:

- 1) prawidłowość załadowania, umocowania i zabezpieczenia przesyłki i jej części ruchomych przed zmianą położenia w czasie przewozu,
- 2) wysokość przesyłki mierzoną od główki szyny i szerokość przesyłki mierzoną od osi toru,
- 3) zgodność przesyłki z dostarczoną dokumentacją techniczną.

2. Ze sprawdzenia przesyłki, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół. W razie stwierdzenia nieprawidłowości, kolej wyznacza termin usunięcia ich przez nadawcę.

3. W terminie, o którym mowa w ust. 2, kolej w obecności nadawcy sprawdza, czy nieprawidłowości zostały usunięte. Z czynności tych sporządza się protokół.

4. Kolej może odmówić przyjęcia do przewozu przesyłki nadzwyczajnej w razie stwierdzenia, że nie usunięto nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2.

§ 33. Przetłumaczenie i poprawienie załadowania albo umocnienie przesyłki nadzwyczajnej należy do nadawcy.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

§ 34. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 czerwca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 29, poz. 128, z 1988 r. Nr 9, poz. 72, z 1989 r. Nr 59, poz. 352, z 1990 r. Nr 12, poz. 81, Nr 62, poz. 365,

z 1991 r. Nr 81, poz. 362, z 1992 r. Nr 6, poz. 25, z 1995 r. Nr 5, poz. 28 i z 1996 r. Nr 64, poz. 312),

- 2) rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 listopada 1985 r. w sprawie warunków przewozu przesyłek towarowych koleją (Dz. U. Nr 56, poz. 292).

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

B. Liberadzki

143

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU PAŃSTWA

z dnia 16 grudnia 1996 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o spółkach z udziałem zagranicznym.

1. Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 29 marca 1996 r. o zmianie ustawy o spółkach z udziałem zagranicznym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 45, poz. 199) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 60, poz. 253), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350),
- 2) ustawą z dnia 19 października 1991 r. o badaniu i ogłaszaniu sprawozdań finansowych oraz biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz. U. Nr 111, poz. 480),
- 3) ustawą z dnia 16 grudnia 1993 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 134, poz. 646),
- 4) ustawą z dnia 29 marca 1996 r. o zmianie ustawy o spółkach z udziałem zagranicznym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 45, poz. 199) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje przepisów:

- 1) art. 29—33 oraz art. 37 ust. 4 i 5, art. 38—42 ust. 1, art. 43 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 60, poz. 253), które stanowią:

„Art. 29. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147 i Nr 74, poz. 443 oraz z 1991 r. Nr 9, poz. 30 i Nr 35, poz. 155) w art. 9 w ust. 1 pkt 21 otrzymuje brzmienie:

«21) część dochodów z tytułu udziału w spółce będącej osobą prawną, ma-

jącej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydatkowana na nabycie udziałów lub akcji od Skarbu Państwa albo zakup obligacji emitowanych przez uprawnione polskie podmioty.»

Art. 30. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148 i Nr 74, poz. 442) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26a skreśla się ust. 2 i 3,

2) w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy «przez organ lub podmiot dokonujący weryfikacji» zastępuje się wyrazami «podmiot uprawniony przez Ministra Finansów do badania».

Art. 31. W ustawie z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1991 r. Nr 35, poz. 155) art. 13 otrzymuje brzmienie:

«Art. 13. 1. W obrocie dewizowym, rozliczeniach i rozrachunkach między Narodowym Bankiem Polskim i bankami stosuje się ustalone w złotych kursy walut obcych, wartości dewizowych wyrażanych w walutach obcych oraz jednostek rozrachunkowych ogłaszane przez Narodowy Bank Polski.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić maksymalne granice odchylenia od kursu średniego ogłoszonego